Docnr8

Vragen voor brainstormsessie Hekkelman Advocaten

Uitgangspunt is de natuurbeheermaatregel, waarbij we buiten vergunningverlening (art. 6, lid 3) blijven. We stellen onderstaande vragen hoofdzakelijk met de ammoniakemissie-eisen uit onze Omgevingsverordening in gedachten. We overwegen te gaan werken met zoneringen rondom Natura 2000, waarbij we bijvoorbeeld binnen 500 m rondom N2000 geen enkele opvulling met dieren willen toestaan (dus alleen stikstofreductie door reducerende maatregelen), in een zone 500 m – 5 km zeer beperkt opvullen willen toestaan (bijv. 5 of 10%) en in een zone 5km+ beperkt willen toestaan (bijv. 15%, vergelijkbaar met jurisprudentie over een 'redelijke' uitbreiding en restemissie bij de Lbv). Hoe we die opvulling precies vorm geven is nog onderdeel van discussie, omdat de wijze waarop dat gebeurt leidt tot verschil in uiteindelijk behaalde reductie. Dit leidt tot de volgende vragen:

1. Kunnen we het hebben over een natuurbeheermaatregel, en daar zowel instandhoudings- als passende maatregelen (respectievelijk art. 6, lid 1 en 2 Hrl) onder scharen?
2. Kunnen maatregelen buiten een 5 km zone - die mogelijk meer bijdragen aan reductie in de deken dan op een specifiek N2000-gebied - nog altijd worden beschouwd als een natuurbeheermaatregel? Zo ja, geldt dat ook voor meer individuele bedrijven zoals een industrieel bedrijf?
3. Moeten we op basis van emissie of depositie bewijzen dat er sprake is van een natuurbeheermaatregel?
4. Als we hebben over een natuurbeheermaatregel, maakt het dan uit of we de grens van het N2000-gebied aanhouden, of moeten we uitgaan van de daadwerkelijk overbelaste habitats (boven KDW en stikstofgevoelig)?
5. Moet stikstof dan ook een knelpunt zijn? (vergelijk Biesbosch, dit gebied is stikstofgevoelig, maar stikstof vormt er geen knelpunt).
6. Is het überhaupt logisch om te werken met een zonering voor een natuurbeheermaatregel, gelet op dat in het kader van vergunningverlening sprake is van een vaste afstand van 25 km waarbinnen effecten worden onderzocht aan de hand van AERIUS?
7. Beperkt opvullen is mogelijk vanuit de gedachte van artikel 2, lid 3 Hrl (rekening houden met sociale en economische aspecten). Als we die redenering aanhouden, kunnen we dan nog wel voorkomen dat binnen een zone van bijv. 500 m rondom N2000 geen beperkte opvulling toestaan, als daar dezelfde redenering zou gelden?
8. Stel we zouden aansluiten bij de reductie van 42-46% die de sector in 2035 moet halen t.o.v. 2019 op grond van de MCEN en het IPO Bouwstenendocument emissiereductie landbouw, is dan nog te verantwoorden dat er sprake is van een significante stikstofreductie (zonder opvullen dan wel met slechts beperkt opvullen toegestaan)?
9. Het eerdere advies is opgesteld vanuit de gedachte dat een veehouderij ineens zal voldoen aan de ammoniakemissie-eisen, zodat sprake kan zijn van een natuurbeheermaatregel. Hoe oordelen jullie over het feit dat in de praktijk bedrijven te maken hebben met stalafschrijvingen, waardoor sommige bedrijven gedurende een langere periode per stal een (forse) reductie zouden moeten halen, waarbij de reductie op locatieniveau (of bedrijfsniveau) niet ineens volgens doel is, maar wel over de tijd heen gehaald wordt? Kan dat nog altijd kwalificeren als een natuurbeheermaatregel?